

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5
Egész évre . 5 = 10

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J. Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháza 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A politikai becsület.

Városunkban a múlt nyáron lefolyt országos képviselőválasztás alkalmával erős kritika tárgyává tette a kormánypárt azoknak a polgároknak az eljárását, a kik nem arra a jelöltre szavaztak, a mely jelöltnek kézzelfogható jótéteményében már a szavazást megelőzőleg részesültek. Ezt az eljárást a „politikai erkölcsök elvadásának“ nevezték el.

Ez történt nálunk akkor kicsinyben. Most éppen ehhez hasonló s morális bírálat tárgyát képező eset merült föl képviselői körökben — nagyban.

Vannak országos képviselők, a kik reverzalist megválasztatásuk alkalmával arról, hogy ők az egyházpolitikai törvényjavaslatok ellen fognak szavazni. S most az a kérdés foglalkoztatja az ország politikusait, hogy az ilyen ígéretet meg kell-e tartani vagy sem?

A kormánypárt organumai odafent Budapesten másképpen fejtegetik ezt a kérdést, mint a hogy itt a miskolczi szabadelvű párt körében a múlt évben fejtegették. Azt mondják most odafent a kormánypárti lapok, hogy rá sem kell hederíteni a reverzalisra, úgy kell az illető képviselőnek venni a dolgot, mintha magáról reverzalist nem adott volna. Mert már az a kívánat, hogy a képviselő reverzalist adjon, immorális levén, ezen immorális alapon az ethika kívánalmainak megfelelő követelést támasztani nem lehet.

Az ellenkező felfogásuk pedig így érvelnek:

Még csekély jelentőségű ügyben magánemberek részére tett ígéretet is be kell váltani, a tisztességes ember adott szavát még magán-dologban is megtartja. Mennyivel inkább parancsolja a tisztesség, sőt a becsület, hogy közügyben ünnepélyesen adott szó, vagy épen írásba is foglalt ígéret beváltassék.

Mi az utóbbi felfogást osztjuk ugyan, de azért mégis osztjuk az előbbi ama nézetet is, hogy az a reversalis nem valami nagy baj, lehet rajta segíteni.

Egy ember sem, annál kevésbé pedig az ország képviselője nem lehet kétféle ember. Jellemes, tiszteletreméltó közférfiú és szavát meg nem tartó, tisztességtelen magánember. A becsület uralkodjék úgy a köz-, mint a magánéletben.

De az sem tisztességes dolog ám, ha valaki akkor, midőn az országgyűlésen a közügyben szavaz, reversális bajban szenvedve, meggyőződése ellen végzi képviselői legfontosabb funkcióját.

„Elöl talán a halál, de hátul bizonyos a gyalázat“ vezényelt az ezredes. „En oldalt futnék“ replikázott a cigány ujoncz.

De sem a cigányt, sem a reversalisos képviselőt nem engedik oldalt sem futni. A cigány csak talán a halállal, az ily képviselő azonban csak egyedül halállal menekülhet a bajból.

Meg kell hálnia mint képviselőnek, le kell mondania mandátumáról, vissza kell adnia szavát, vissza kell vennie írását, de nem szabad megszegnie egyiket sem.

Igy még egy kedvező eshetőség marad fen számára. Az új választás tisztító tüzeiben hamvaiból még mint fönix fel is támadhat.

Ekként nem fogja megcsalni választóit, nem fogja rászedni saját lelkiismeretét és elámitani saját meggyőződését.

Hátha nem támad fel?

A falu felette büszke dobosa a szegény kérdezőnek, hogy mit dobol, hetykén azt felelte, hogy: „Nem muszáj tán azt mindenkinek tudni.“ Mi pedig a desperáló képviselőnek azt mondjuk, hogy nem muszáj tán minden szószegő, vagy

lelkiismeretlen embernek országos képviselőnek lenni.

A filozóf, mintegy vonatkozással a jelen esetre is, oly találóan mondja: „Ha a halált az emberre nem a természet oktroyálta volna is, azt, mint egyetlen helyes kibuvót az ember már magától is régóta feltalálta volna.“

A reversalis bajból is egyetlen helyes kibuvó csakis a halál: a lemondás.

De csakis a halált követheti ám a dicső feltámadás.

A miskolczi dalár-egyletről.

Ebben az esztendőben éppen 20 éve lesz, hogy a miskolczi dalár-egylet megalakult. Azóta ez az egylet folyton büszkeségét képezte városunknak. Örült a lelkünk mindannyiszor, valahányszor ez az országos versenyből babérral, diadallal visszatért; mert a dicsőség sugára fényt vetett városunkra, melynek nevével harczba indult, melynek nevével győzött.

Városunk közönsége nem is fukarkodott elismerésének és hálájának nyilvánításával e derék egylet iránt. Keblén melengette mindenkor, minden időben. Pártolta erkölcsileg, anyagilag és nem egyszer adott segítséget ahhoz, hogy diadal-utjában babéraihoz babérokat szerezzen.

Dalár-egyletünk ezt a pártolást ki is érdemelte. Hosszu szép multja alatt mindenkor készen volt, valahányszor az ő rendkívül élvezetet nyújtó fölépését a közművelődés, az emberszeretet érdeke, vagy a jótékonyág szelleme kívánta.

És mert ez az egylet városunknak annyira féltett kincse, büszkesége; nem lehet csodálkozni azon, ha ennek életműködését, fejlődését a közönség élénk figyelemmel kíséri.

Ez a rendkívüli figyelem és érdeklődés adja most is kezünkbe a tollat; ez késztet arra, hogy a dalár-egylet életében előttünk felmerült tapasztalatoknak hangot, kifejezést adjunk.

Fáj kimondanunk, de mi úgy tapasztaljuk, hogy a dalár-egylet a legutóbbi időben nem haladt előre a művészi tökély felé, hanem visszafelé hanyatlott

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.**Farsang.**

Megjöttél! Itt vagy te, a kit óhajtván vár a férfisereg, a kiért rajong minden leány s a kiért élnek-halnak a mamák: itt vagy te apák réme, kísértete!..

Ébredés, vigság, multság, zaj, larma jár veled s kísér téged, felvered a nagy mindenséget, raboddá teszed a hölgyeket, hódolóid lesznek a férfiak, imádnak az asszonyok, kíváncsisággal lesnek a mamák és . . . pokolra átkoznak az apák!

Hasztalan . . . te egyikre sem hallgattál, lassan közelegetél, megjelentél közöttünk s nem kérte, hogy reád várakozzanak, csak felütötted ragyogó arcodat, sóhajt csaltál minden ajakra, mosolyt minden arczra. Szegény apák! milyen sóhaj az, a mitől üres lesz a tárcza!

De ha megjöttél, hát Isten hozott, te angyali drága farsang!

Farsang!!?

Nézzük a vén leány arcát, mily komolyan tekint elébe, sokat élte már ő ezt át, szép idők voltak azok, örömet idéztek elő, szerelemről beszéltek, házassággal kecsegtettek. Most? . . . Vége! . . . talán, talán . . . hátha még lehet hódítani, hátha lesz valaki, a ki még epedni is tudna értők? . . .

Remény! mit nem teremtesz te még a vén leányokból is, mi kéj nekik már a gondolat is: Hátha!!? Talán!!?

A kik őt, hat év óta ismerik a farsangot és annak multságait, gyönyöreit, bátran néznek eléje,

nem az a vidorság, nem az a várakozás, nem az a kíváncsiság ül ugyan a szíven, de hisz még nincs a szereplésnek vége, most jön a java, a mikor már ismerik a fiatalságot, annak minden bibéjét.

Há itt ezeknél nincs kilátás, ha a lelkes ifjuság lemondott már rólok, akkor ott vannak a közepesek, vigasztalódnak azokkal — és ha nem, — a jövő farsangtól remélnek. A remény azt mondja: Lehet, lehet! . . .

Most jönnek, a kik egy-két éve kezdik élni a gyönyörök világát, tombolnak benne, övük az arany ifjuság, kényők, kedvök szerint bannak velök, csalogatják, hitegetik, majd kinevetik és . . . bátran néznek a jövő elé!

Végre ott szerénykednek a kis ibolyák, a szép nefelejtsék, a gyöngy rózsák, melyekhez a harmat is csak félve nyul, rózsapírral arczukon meghuzódnak a szerető szülő oldalán és lesik, mit hoz a farsang, mi az, a miért éled a leány kebele, mi az, a mi hevesebb lüktetésbe hozza a vért, a mi körülveszi a szívet és úgy elszorítja, mi az az édes-keserű érzés, az a fájdalom, a mi marcangolja a szívet, mi az a — szerelem? . . .

És a férfiak? . . . az aglegények, közepesek, fiatalok, . . . tüzzel, kedvvel kezdik meg a multságokat, vallanak szerelmet, hódítanak, bolondítanak, — félrevezetik a leány szívet, megcsalják, elhagyják, kinevetik és végre is azt mondják: Van még idő! . . .

Ne higgyetek leányok a férfiaknak, mert mikor ti az aranyos füzérjegyeket tűzitek keblökre, nézete-

tek csak bátran akkor szemekbe, mily ravasz mosoly üt tanyát arcukon, figyeljétek meg és többé nem hisztek oly könnyen nekik. A mikor a férfi csokorral viszonozza, — drága csokor, — tekintetek újra szemébe: ha komolyság, jóság és kérés látszik ki belőle, — akkor szívből adja, de ha hamisság, pajzánság, lehangoltság sugárzik ki, akkor tárczájára gondol, mennyire meglapította ezt az a drága csokor.

Itt vannak hát a bálók, ott van a sok tarka néps g, fényes öltözeteik vakítják a szemet, lebilincselik azt, de ez tűnő fény, — a lélek lelket, szerető szívet, keblét keres, a hol kipihenje magát, a hol édes a nyugalom, a hol boldog lesz. Kevés talán ilyet s ki tudja hol és mikor fedezi fel azt?

Mily öröm, kéj, mily élvezet nézni az ártatlan, fiatal lényeket, a kik először lépik át a fényes terem küszöbét, a kik itt keresik az igaz szívet, a ki őket vizsontszeresse; itt keresik a boldogságot, a jövő szép képét, e ritka tüneményt, mely, mint a délibáb, csalogat. hiteget, csábít és kitudja oázra-e, a hol az enyhet, nyugalmat, boldogságot találják fel, — a mit keresnek, óhajtanak!?

Csak türelem, a jövő alkot minket, de egyrészt mi is a jövőt a magunk részére és az óhajtván várt jövő reménye boldogságot ígér.

Remény, te csalékony isteni szikra, te a ki mindnyájunkat annyira megvarázsolsz, ne hagyd el azokat, a kik benned hisznek!

Itt vagy, tehát üdvözlünk: Isten hozott drága farsang!

Lehotay Elemér.

Megmondjuk miért.

Miskolcz város polgárságát mélyen leverte az, hogy az egylet nem ment el most két éve a budapesti dalár-ünnepélyre; bántja most az, hogy nem készül a fumei versenyre sem. Hat nem mer a mi koszos dalárdánk ily nagy városokban sikra szállni?

Hát itthon?!

Itthon sem felelt meg az utóbbi két év alatt azoknak a magasztos célokknak, melyeket egy városi dalár-egyletnek nemes feladatául kitűznie kell. A múlt évben az atletikai kör hangversenyén kellett sajnos nélkülöznünk a dalár-egylet közreműködését; most pedig a Jókai-ünnepély folyt le — szintén a dalár-egylet nélkül. Felkérték pedig mind a két helyre. Miért nem tett eleget nemes kötelességének?

Mindezek a tények kétsébevonhatatlanul azt bizonyítják, hogy a dalár-egylet — ha a közérdek kívánja közreműködését — nem tud, nem képes helyt állani; a mi pedig kézzelfogható jele a hanyatlásnak.

Hiába hirdette az elnökség néhány hónappal ezelőtt, hogy az egylet kebelében nincs semmi baj. Baj van ott, még pedig nagy baj. Hiába adott az egylet a múlt hónapban a veszélyről szállingó hírek megczafolásául dalestélyt; az a dalestély semmit sem czafolt meg, sőt művészi fogyatékosága által csak megerősítette a bajról szállingó híreket.

Az egyletnek ma se elnöke, se karnagya nincs. Miért nincs???

Nem vagyunk illetékesek az egylet belügyeibe nyulni, de meg magának az ügynek is hátrányára volna, ha az ott bent dülő bajt egész meztelenségben tárnók a közönség elé. Elég annyit mondunk, a mit mindenki lát és tapasztal Miskolczon, hogy a dalár-egylet régi, komoly, tehetséges tagjai egymásután hagyják ott az egyletet; mert nem tetszik nekik a levegő? . . . vagy a meghonosított uralkodó rendszer?!

Tény az, hogy valami téreg rágódik ott az egylet életének fáján, mely folytonosan eszi, pusztítja a szép virágzásnak indult fa életgyökereit.

Városunk társadalma, mely eddig hideg közönyösséggel nézte e szép és nemes-célú egylet hanyatlását, elbetegedését, nem nézheti ezt tovább tétlenül, összetett kezekkel. Erre az egyletre égető szüksége van Miskolcz városának; keresnünk kell tehát a gyógyszert, mely kiirtván a betegség bacillusait, új életre, virágzásra segítse az egyletet.

Az orvoslási eljárást — nézetünk szerint — az egylet kebelében kell megindítani. Van talán a bent lévő egészséges elemekben annyi bátorság és akarat, hogy kivesse a maga kebeléből a kór csiráit? . . . Ujra kell szervezni az egyletet, mert Kassa város példája mutatja, hogy azon a téren, a hol az erőnek minél nagyobb számban való tömörítése szükséges, a verseny csak az ügy hátrányára válik.

Reméljük, hogy a nemes cél érdekében fel-emelt szavunk megtalálja a kellő viszhangot.

Spektátor.

Fővárosi levél.

Budapest, 1894. január 12.

És vége a nagy ünnepségeknek. A költők királya végre megpihenhet babérain. Azaz: megpihenhetne, ha ismerné e szót: pihenés. De az ő gazdag, minden írők közt leggazdagabb szótárában ez a szó ismeretlen. Üzletember, a ki hosszú, kitartó munkával megszerez százezer forintot, visszavonulhat s csöndes pipaszó mellett töltheti el életének még hátralévő napjait, egyéb gondja sem lévén, mint a hogy a papírajairól levagdálja a couponokat, — költő ezt nem teheti. Az igazi költő nem. Ir élete utolsó napjáig. Ez az ő élete.

Jókai Mór ötven esztendeig el tudtuk képzelni százezer forint nélkül, de toll nélkül, nem. Ezután sem tudjuk másképpen. Istennek különös kegyelme megadta neki, hogy ifju lélekkel, csodálatos munkakedvvel és teremtő erővel ért meg szép öregkort s termékenysége ma is megszügyeníti a legfiatalabb írők termékenységét. Ha az Isten még csak huszonöt esztendőt adna neki!

Talán ad. Hisz annyian kívántuk neki: az egész nemzet kívánta, hogy éljen az emberi kor legvégső határáig. Élő magyart még nem ünnepelt így a nemzet. Ily fenségesen, ily meghatón. Elménk belezavarodik ennek a nemzeti ünnepségeknek a nagyszerűségébe. Egy nagy mű volna ennek a megírása, a krónikája. És ennek az ünnepségeknek csak egy disszonans hangja volt s ezt a hangot a király személye körül való miniszter vegyítette bele. A felháborodás általános. Im Jókai, a magyar irodalom büszkesége, fogadja a nemzet hódolatát s akkor Tisza Lajos gróf, ki Szegeden a saját címérét a magánházakra is ráerőszakolta, nem tudott kieszközölni a királytól egy direkt levelet a költők királyához. Pedig csak egy szavába került volna. Mert olyan „megbizásból“ való irást — mint Horváth Gyula megírta a Magyar Hirlapban, kapott ő is és kaptak a szegedi árvizkor nyolcz napi — la dikázásért.

Maguk a miniszterek megdöbbenéssel néztek össze, mikor Tisza Lajos felolvasta a „király megbizásból“ irt levelet, mert sejtelmük sem volt arról, hogy kollegájuk ily ügytelenségre, tapintatlan-

ságra, képes legyen. Im a szerb király elküldi a Szávarendet Jókainak, pedig Jókai nem alattvalója a szerb királynak, sohasem exponálta magát a belgrádi udvarért.

De hát legjobbjerről nem is beszélni. Minden okos ember tudja, hogy mit gondoljon, minek itt abeszéd.

A mi a nemzetet illeti, azzal Jókai meg lehet elégedve. Ezek helyett körülbelül már kétezer forintot fizettek elő 200 trtjával a könyvére s a téli idő dacára mindent elkövetett ebben az országban minden tényező, hogy külsőképpen is kifejezés adassék a legnagyobb költő iránt érzett tiszteletnek és szeretetnek.

Ilyen szép farsangja még nem volt a magyaroknak. Egy farsang, mely nagy nemzeti ünneppel kezdődik. Boldog, a i ebben az ünnepségekben részt vehetett, a ki öreg napjaiban visszaemlékezhetik a legszebb farsangra.

Most már kezdődhetik a táncz. S hadd kezdődjék is, mert az idei farsang rövid, s őrnnyen rövid. És tessék sietni a házasságokkal, különösen az unokatestvéreknek, mielőtt törvénynyé válnék a polgári házasság. Mert ennek a törvényjavaslatnak egy kegyetlen paragrafusa van. Az unokatestvéreknek tilos a házasság. Már pedig tudvalevőleg a legtöbb háza ság unokatestvérek közt kötődik.

Mi lesz azután velük, mi lesz? Csak a miniszter adhat diszpenzációt. Az ám, de a mostani igazságügyi miniszter is aglegény s kitelik majd tőle, hogy nem ad diszpenzációt. Lehet is egy aglegénynek érzelme szerelmes szívek fájdalma iránt!

Az igazságügyi bizottság már elfogadta a kegyetlen paragrafust, de még hátra van a képviselőház, sőt a főrendiház is. Unokatestvérek, ne csüggedjétek! Bizzatok a főrendiházban. Mert a képviselőház: az megszavaz mindent. Hanem a főrendek . . .

Hát bizony még mindig nagyon kétséges a polgári házasság sorsa. A püspöki pásztorlevelek egymásután bocsátódnak ki s hirdettetnek ki a templomokban. A papság jelszava: most vagy soha. Nagy katolikus gyűlés lesz Budapesten s azon maga a primás elnököl . . .

Unokatestvérek reméljétek! *Székelly Huszár.*

CARNEVAL.

A miskolczi izr. nőegylet balja.

Fény itt, fény ott, fény mindenütt. Fényes teremben fényes toillettek és fénylő szemek. Mert hi z a báltermet nem a gázlámpok világítják meg, hanem az a sok örömtűzben égő szempár, melyek mindenikéből csak azt olvassa ki az ember . . . „itt a tél tavasza. éljen a farsang“.

És Carneval ur olyan elégedetten mosolyog . . . a zene szétaradó hangjaiban kiáltja nekik vissza: Éljen a szerelem, az öröm, éljen a mulatság!

Tehát éljen!

Ezt tartja a miskolczi izr. nőegylet is, mely vasárnap rendezte, mint minden évben az első tánczvizalmat, kettős jótékonytánczot gyakorolván, mert valódi szív-öröm nyújtása árán szárit fel ki tudja mennyi könnyet.

A bál — mint az előző években is — ugy erkölcsileg, mint anyagilag sikerült s mindenek fölött gazdag volt jó kedvben.

A jótékonytáncz érzete s a mulatás-vágy dingingvált társaságot gyűjtött össze a teremben, ugy lent, hol hölgyeink bája, szépsége csaknem elvakította a szemet, mint a karzaton, melyen a legszebb hölgykoszoru pompázott. A virágok virágainak gyönyörű csoportja vette körül a draperiával bevont karzati emelvényt, hogy engem — már bocsánatot — minden jól eső gyönyör érzetem mellett megdöbbenett.

Vajjon — gondoltam feltekintve — miért vonja meg magától s tőlünk ennyi szép hölgy a földi élvezetek legjavát? Lehetetlen az, hogy a miskolczi szép asszonyok s bájos leányok ily nagy quantuma csupán a mulatás megtekintésével beérje. Nem! Megczafolta azt az a sok fel-fel villanó tűz, melyekből meg annyi sovárgó vágy tükrözött vissza.

Mi hát az ok?

Egy körül tekintés a báli teremben megadta a magyarázatot s ez egészen természetes is. Az igen t. papák és mamák, bizony nem igen szeretik a nagy számlákat s főleg azok kiegyenlítését, hölgyeink pedig oly fényt fejtenek ki toillette-jükben, hogy egy egyszerűbb toilletében való megjelenéshez, egy bármily szép leánytól is igazán nagy erkölcsi bátorság szükségeltetik. Nincs ugyan kizárva, hogy az a szép hölgy, abban az egyszerű ruhában is kitűnően fogna mulatni, . . . de ezzel a mulatsággal semmikép nincs megfizetve az agyonroncsolt hiúság vesztésege . . .

Nem akarom magamat a viláért sem tanácsadóként feltolni, de azt hiszem, hogy a meghívón

igen kevés teret foglalna el az a néhány szó: Egyszerű toilletében való megjelenés kérétek . . .

A bál lefolyása egyebekben kitűnő és sikerült volt, hölgyek s urak fesztelenség és jókedvben kitétek magukért, nagy szív-öröme a nemeslelkű elnök dr. Grósz Józsefné urnónek, ki e szép mulatság szervezése által ismét öregbítette a jótékonytáncz terén már eddig is fölős számú érdemeit.

A Radics hegedűje — hisz ismerjük őt — csak ugy beszélt a szívekhez, a nyirettyűje alól fakadó hang csaknem kimondta, hogy soh'se halunk meg!

A jelenvolt szép hölgyek névsora következő: Kohn Róza, Munk Francziska, Fischer Szerén, Kohn Malvin, Frank Malvin, Taussig Ida, Moskovics Risa, Rosenthal Margit, Fischer Mariska, Freund Szerén és Weisz Nella urhölgyek, Gröber Gyuláné, Sebe Alajosné, dr. Sidlauerné, Schvarcz Hermáné, dr. Engel Arnoldné, Lóvi Adolfné, Netter Kálmáné, Baruch Gyuláné, dr. Holländer Gusztávné, Kohn Sománé, Koos Sománé, Groák Adolfné, Munk Józsefné, özv. Fischer Mórné, Kohn Miksáné, Frank Albertné, Grünfeld Sándorné, Moskovics Sománé, dr. Altmann Ignáczné, Steiner Lipótné, Rosenthal Vilmosné, dr. Rácz Józsefné, dr. Kazai Mórné, Weisz Adolfné, Freund Dánielné stb. stb. urnók; megjelentek továbbá notabilitásaink közül Melcer Gyula atispán, helyőrségünk tisztikara szintén nagyszámban volt képviselve s a reggeli 5 óra körül elszéledő párok egy kellemesen eltöltött báli éj emlékével gazdagabban osztoltak szét a mielőbbi viszontlátás reményében.

HIREK.

— **Kun Bertalan** ev. ref. püspökhöz, mint a magyarországi egyetemes konvent elnökéhez szerdán küldötte le gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszter a király által szentesített zsinati törvényeket. Pü-pökünk a holnapi gyorsvonattal Budapestre utazik, hogy a törvények végrehajtása iránt báró Vay Miklós és Tisza Kálmán főgondnokokkal értekezzenek.

— **Uj kamarás.** Nagyréti Darvas Béla megyénk előkelő köreiből általános ismert ongai nagybirtokosnak ő felsége a király a kamarási méltóságot adományozta.

— **Mádi Kovács György** kassai hadtestparancsnok állomásaának elfoglalása alkalmából kedden nagy ebédet adott, melyen a katonai kerület tábornokai és ezredesei, azok között városunkból Cronenbold altábornagy, Forstner és Zalesky dandárnokok és Rozenzweig ezredes vettek részt.

— **Városi közgyűlés** Miskolcz város képviselőtestülete f. hó 15-én délután 3 órakor rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. A f. évi közmunka és közevetvám költségvetés tárgyalása s ebből kifolyólag a f. évben végrehajtandó utműveletek megállapítása. — 2. A vasutnál szedett közevetvám t rifa módosítására vonatkozó jelentés. — 3. A tüzelőanyagok építés ügye. — 4. Az árvaszék előterjesztése az árvapénzek kamatozó elhelyezése tárgyában.

— **EsKüvő.** Dr. Kun Ignác, edelényi kör orvos kedden tartotta esküvőjét Schiller Szerén kisasszonnyal, Schiller Mór kereskedő kedves leányával Szepsiben.

— **Eljegyzés.** Özv. Lukács Andorné urnő miskolczi lakos szép és kedves leányát Lukács Róza kisasszonyt a napokban jegyezte el Galgóczy Béla kisgyőri ev. ref. tanító.

— **A miskolczi ipar és kereskedelmi kamara** Robicsék Emánuel lemondása folytán Harangi Menyhért póttagot hívta be a rendes tagok sorába.

— **Kontz György**, városunk másodmérnöke tegnapelőtt tette le a hivatalos esküt a városi tanácsülésben s hivatalos működését azonnal megkezdette.

— **A vasutasok — állami tisztviselők.** A Magyar Államvasutak összes alkalmazottainak, hivatalnokainak és altiszteinek egész jövődjére kiható elhatározásról van módunk beszámolni. Bevégzett tény, hogy a vasutasokat államosítják, illetőleg rájuk is kiterjesztik az állami tisztviselők fizetésének és illetékeinek rendezéséről szóló törvényt. Igaz örömmel hozzuk a kereskedelmi miniszteriumnak ezt a kész elhatározását a hivatalnokok tudomására. Mert ez a gyökeres intézkedés fog rendet teremteni az Államvasut alkalmazottainak nemcsak fizetése, előléptetése és kinevezése dolgában, hanem kiterjesztvén a vasutasokra az állam hivatalnokainak jogait és kötelezségeit, megszünteti azokat a panaszokat is, a melyeket az Államvasutakon fennálló rendtartás oly gyakran idézett fel.

— **Szolgabíró választás.** A miskolczi járásban megüresedett szolgabírói állást a jövő hónapban tartandó megyei közgyűlésen fogják betölteni. A pályázati kérvényeket február 1-ig lehet a főispáni hivatalhoz benyújtani. Erre az állásra eddig már hárman adták be pályázati kérvényeiket, névszerint: Bártky Gyula, Sarkady Nagy Imre tiszteletbeli

szolgabírók és Zsóry György közigazgatási joggyakorlók. A pályázók mindenikét a bizottsági tagok nagyszámú támogatják, így a választás bizonyára heves lesz. Hogy ki lesz a győztes, azt előre tudni nem lehet; a méltányosság azonban azt hozná magával, hogy B á t k y Gyula legyen, a ki ebben az állásban, mint helyettes szolgabíró oly nagy buzgalommal, általános elismerésre működik.

— **Választás.** A miskolci izraelita hitközség 150 tagu képviselőtestületét holnap fogja megválasztani. — Nagy esemény ez a hitközség életében. A holnapi szavazás fogja eldönteni, mely elemek kerülnek be az egyház ügyeit intéző testületbe s már a testület megalakulásából lehet következtetni azt is, hogy ki lesz az elnök. Hogy a harc kemény lesz, az már az előjelekből látható. Egyik párt Grünfeld Ödön, másik párt dr. Gencsi Samu nevével indul a küzdelembe. Nem csak az izraeliták, de városunk más vallású lakosai körében is nagy érdeklődéssel néznek a választási küzdelem elé.

— **Uj gyorsvonat.** Lukács Béla kereskedelmi miniszter a személyforgalom emelése érdekében a magyar államvasutak vonalain újabb intézkedéseket tett. Először is a Tátravidék emelése az, a mi a miniszter egész figyelmét foglalkoztatja, főként pedig a tátravidéki nyaralóhelyek érdekében akar sokat cselkedni és e végből már legközelebbi nyáron Budapestre este minden nap fog indulni egy gyorsvonat, a mely Miskolcra és Kassára keresztül Póprádra érkezik. Ez újítás remélhetőleg nagyon fogja emelni a tátrai fürdők látogatottságának mérvét.

— **A három mazsa dynamit** ügyében a belügyminiszter elrendelte, hogy az olyan helyre tétessék, a hol — ha felrobban is — kárt nem tesz. Elhelyezték tehát a babonyi bérczi pinczék egyik távollevő lyukába, a hová a dynamit tulajdonos ezentúl is csak rendőri közeg ellenőrzése mellett léphet be.

— **Halálozás.** Városunknak egyik köztisztviselőjében álló matronája: Özv. Martin Jánosné tegnap reggel jobb létre szenderült. Elhalálozásáról a kiterjedt család a következő gyászjelentést adta ki: Schack Antalné szül. Martin Mária férjével és gyermekeivel; Martin Zsigmond és családja, néhai Martin Károly gyermekei; özv. Molnár Józsefné szül. Kastély Zsófia és családja, nemkülömben számos rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik végtelen jószágú szeretett anyjuknak, nagyanyjuknak, nővérnek, dédanyjuk, nagynénjük és anyósának özv. Martin Jánosné szül. Kastély Mária f. hó 12-én, reggel 5 és fél órakor, áldásos életének 75. évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai vasárnap 14-én délután 1/4 órakor a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint fognak Horváth utca 32. sz. házából a mindszenti sírkertben a családi sírboltba örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szt. miseáldozat hétfőn, 15-én reggel fél 8 órakor fog a minorita templomban az Úrnak bemutatni. Miskolc, 1894. január 12. Béke lengjen drága hamvai felett!

— **Gyász.** Kenyeressy Károly, városunk egykori jónévű vaskereskedője, a ki az utóbbi időben a városi hiteles m rleg kezelésével volt megbízva, csütörtökön délből hivatalos kötelességének teljesítése közben összerogyott s azonnal meghalt. Szívszélhűdés érte. A megrendítő esetről délután értesített család vesztésege fájdalomnak a következő sorokban ad kifejezést: Özvegy Kenyeressy Károlyné szül. Antalfy Klára mint neje, Róza férj. Kiss Lajosné, Árpád, Berta, Ilona, mint gyermekei; testvére Kenyeressy György és családja, valamint a számos rokonság nevében is szomorodott szívvel tudatják a felejthetetlen férj-, apa, nagyapa s testvérnek Kenyeressy Károlynak folyó év január hó 11-én délután 1 órakor élte 67-ik, házasságának 31-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó január 13-án délután 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint a heő-csabai református sírkertben örök nyugalomra tétetni. Heő-Csaba, 1894. január hó 12. Aldás és béke lengjen az elhunyt porai felett!

— **Gyászjelentés.** A miskolci róm. kath. egyházközség papsága fájó szívvel jelenti szeretett pap-társának: Szikora János sajó-szentpéteri róm. kath. lelkésznek, élete 72-ik, áldozásága 48 ik évében, folyó hó 11-ikén esteli fél 6 órakor a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. Hült tetemei folyó hó 13-án d. u. 3 órakor fognak a sajó-szentpéteri róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni s az engesztelő szt. miseáldozat ugyanaz nap reggeli 8 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Katonai áthelyezések.** A helyben állomásozó honvéd-ezred két fiatal katonatisztje: Rakovszky Elek főhadnagy és Kiss Árpád hadnagy elhelyeztettek városunkból. Előbbi az eperjesi, utóbbi pedig az ungvári ezredhez.

— **Az ember-irtó.** Cserépfaluban, mint tudósítónk onnan jelenti, — nagy mérvben szedi a pálinka áldozatait. Alig van hét, hogy pár olyan haláleset ne volna a községben, melynek oka a mértéktelen pálinkaivásbar keresendő. A mult két hét alatt 6 embert ölt meg a pálinka.

— **Uj szőlőirtó.** Ismeretes dolog, hogy az egykor gazdagon termő hegyeinket letaroló filoxera

Franciaországból importáltatott hozzánk. Mint értesülünk, Burgund vidékén most meg egy „Piritelus griseus“ nevű új szőlőirtó elősdi állat pusztít Rohamosan szaporodik és a szőlőtököket gyorsan tönkreteszti. A „Piritelus griseus“ természetrajzi tulajdonságai meg nincsenek teljesen földerítve. Ezekről függ a védekezés módjának megállapítása.

— **Jutalomjáték.** Kazaliczky Antal színtársulatunk nagytehetségű művészenek jutalomjátéka jövő szerdán, vagyis e hó 17-én leend, mely alkalommal „Hamlet, dán királyfi“ kerül előadásra. A közönség szives figyelmébe ajánljuk ez előadást, nemcsak azért, mert Kazaliczky művészi játékával a közönség legnagyobbfoku pártolására tette magát érdemessé; hanem azért is, mert Hamlet, Schakespeare e legnagyobb remekműve már 17 év óta nem adatott a miskolci színházban s azóta fordítása, cenirozása által egész új alakban jelenik meg előttünk, úgy hogy bátran újdonságszámba is vehetjük. S mióta Schakespeare jeles ábrázolója Salvini. Rossi bejártak vele a világot, a színpadi technika tekintetében is sokat változott az előadás. A több szerepek: Kazaliczky, Bera Paula, K. Nagyné, Boros Ferike, Breznay, Mátray, Szathmáry, Delli, Karacs Imre, Bethleni kezeiben vannak.

— **Felvilágosításul.** Miután városunkban három Nemes Lajos van, szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy az a Nemes Lajos, a kit Marhulek Józsefné 20 frtjának elcsajátításával gyanúsítottak, foglalkozására nézve favágó.

— **Farsangi naptár.** A Seper-szálloda nagytermében az eddigi megállapítások szerint a következő testületek és intézetek fognak táncmulatságokat tartani: Ma azaz január 13-án a róm. kath. nőegylet, jan. 14-én az izr. ipartársulat betegsegélyző egylete, január 16-án az építő ifjuság, január 18-án a hadastyán egylet, január 20-án a szegény tanuló gyermekeket segélyző egylet, január 21-én vasuti dalárda január 27-én tisztai bál, február 1-én csizmadia bál, február 3-án miskolci ipartestület, február 22-én Borsod-miskolci Gentry Club.

SZÍNHÁZ.

Csak kis számu közönséget tudott vonzani a „Kis Herceg“ cz. operette f. hó 9-iki előadása, pedig ezen dallamos zenéjü mű még csak nem nagyon régen is valóságos kassza-darab volt itt Miskolcra is.

A közönség részvétlenségének, vagy más külső befolyásnak tulajdonítható-e — nem tudjuk — de tény az, hogy a szereplők mindenre inkább, csak szerepük megjásására nem voltak diszponálva.

Örley Flóra k. a. (Parthené hercegné) nem csak parókáját veszítette el, de oly fatális roszul énekelte a mélyebb részleteket, hogy hangjának recsegése valóságos fűlértő volt.

Pogány Janka k. a. (a hercegné) szerfölött kedélyes volt ez estén, a mennyiben a herceggel való enyelgése közben sehogy sem tudta komolyságát megőrizni. Játéka azonban mindkettőjüknek ezuttal is kifogástalan volt.

Bethleny (Monlaudri) rövid mondókája sem ének, sem beszédzsamba nem vehető, az mindkettőnek keveréke volt inkább s ez sem valami nagyon sikerült, úgy, hogy az őseire büszke zárdai főnöknő (Nagyné K. Mari) épenséggel nem találhatta valami imádásra méltónak.

A férfi-karnak Bethleny ural együttd pedig azt ajánljuk figyelmébe, hogy a karddal való katonás tisztelgést tanulják meg, mielőtt produkálni akarják, mert különben gyakran ismétlődni fog az, a mi ez estén, hogy t. i. a tisztelgés helyett egy leütött főveget látott a közönség.

A női kar „a b c“ dala elé, jól sikerült s ki is jutott érte a közönség tapsa.

F. hó 10-én Breznay Geiza, a társulat ezen általánosán kedvelt kitűnő tagja jutalomjátékául „Az elbűvölt nők, vagy a repülő csizmadia“ hozott színpadra.

Hogy miért választotta a jutalmazandó éppen ezt a karzatnak való bohózatot, azt csak akkor érthetjük meg, ha azt mondjuk, hogy Breznay inkább a karzatra számított, mint az intelligens osztályra. Pedig az összevagdott közönség leginkább az intelligens elemből állott s valószínűleg nem a darab, de inkább a jutalmazandó iránti rokonszenv hozta a színházba.

A kis közönség azonban eleget nevetetett Breznay Bereczky-jének sikerült alakításán és folytonos derűtliséget okozott philosophiáján, melynek a lábszij képezte központját.

Pogány Janka (Betta) az est sikerét nagyban előmozdította, úgy érzéssel előadott két szép dala, mint ügyes játékával.

Litzenmayer Szidi asszony (Báró Kegyesiné) a házsártos asszonyság szerepébe eléggé beletalálta magát s ezen mint Mátray (Vidám Gerő) cadencián eléggé mulatott a közönség.

A többi mellékszerepek is jól voltak kiosztva, az összjáték pedig általában kifogástalan volt.

Csütörtökön Goethe „Faustját“ mutatta be a társulat Dóczy Lajos remek nyelvezetű fordításában. Ezuttal is sajnálattal kellett konstatálnunk, hogy közönségünk az ilyen classikus remekművek iránt egyáltalában nem tud érdeklődni, pedig úgy a darab, mint az előadás nagyobb pártolásra lett volna méltó.

A szereplők közül első helyen kell megemlíte-

nünk Kazaliczkyt, (Faust) ki tulajának és szorgalmának ismét egy újabb bizonyítékát adta, s szerepét minden részletében átgondolva s kidolgozva juttatta előadásra.

Az érdem sorozatában mindjárt mellette kell megemlékeznünk Boros Ferike k. a. Margitjáról, ki úgy külső megjelenésében, mint rutinrozott játékában valóban kitűnőnek bizonyult, s szerepének minden részletét, főként pedig a kerti és a börtönbéli jelenetét elismerésre méltó érzéssel játszotta végig; a végjelenetben pedig az örület kitöréseit igazi hatással juttatta kifejezésre.

Mátray Mephistója, Breznay Wagnerje és M. Bérczi Mari asszony Mátrhája szintén szépen átgondolva jutott előadásra s igen csinos volt a Delly „tanítványa“.

Ugy a rendezés, valamint az alakosortosítás az égi kar bemutatásánál Kazaliczky finom tapintatát dicsérik. Csak a sűgő nem a szereplőknek, hanem az egész közönségnek sűgött, s ez mégis bántja a hallgatósságot; jó lesz tehát erről leszoknia. H.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre.
Kiadó: Wesselényi Géza.

NYILTÉR.*)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Széchenyi-utca 8. sz. a. levő fodrász és borbély-üzletembe a telefont bevezettettem és így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy telefonon történendő meghívásra azonnal a n. é. közönség szolgálatára állhatok.

Ebbeli törekvésem kegyes méltánylását kérve kiváló tisztelettel

Kováts János,
fodrász és borbély.

Ujonnan belépett telefonbélők: Wesselényi Géza nyomdatulajdonos, Kováts János fodrász és borbély.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Arról értesülvén, miként hivatalos és magánkönyvben homályos és félremagyarázást keltő nyilatkozatok történnek, részint jóhiszeműleg, részint pedig roszakaratulag, a mező-keresztési 1893. decz. 30-iki bíróválasztást illetőleg annak előzményei körül kifejtett ténykedésem és az ezzel szemben tanúsított főszolgabírói viselkedés folytán; a miért is az igazság érdekében egyrésztől, másrésztől azonban saját személyem iránti kötelesség kívánatossá teszi, minden kétely kizárása szempontjából a következőket nyilvánosság elé terjeszteni.

Több helybeli polgártársam felszólításának engedve, mult évi november hó 18-án felkerestem az egri járás főszolgabíróját, megtudandó, vajjon fogja-e jelölni ifj. Pap Szabó Mihályt a községi bírói állásra, ha javaslatba hozatik, mint a kit a választók nagy többsége óhajt ezen állásra emelni s mint a ki a pénztárnoki állásban a város közbizalmát érdemelte ki. A főszolgabíró válasza ha szóról szóra nem is, de érdemleg ez volt: „Noha tudom, hogy egyes mező-keresztési urak minden lehető el fognak ellene követni — mégis előre számolva ezzel — becsületeszavamat adom, miszerint jelölni fogom.“

Hogy ezen becsületszám, melynek kifejezést adott, miért lett a választás alkalmával megszerve és a főszolgabírói kinevezés érvényre emelve, annál különösebb és megbotránkoztatóbb, mivel személyes utánjárásom folytán szerzett meggyőződéseim szerint ilyenre a főszolgabíró hivatalos fenhatósága nem utasította, annál kevésbé kényszerítette; csak súlyosító tehát az alispán ur személyének takarodzóul való felhasználása, mint a kire akkor hivatkozott, mikor kijelentette, hogy kandidationalis jogával kíván élni.

Azon reményben, hogy soraimat közli a t. Szerkesztő ur, vagyok

P.-Zöldhalom, 1894. decz. 8.

Kubik Béla.

Nyilatkozat.

Igen tisztelt Kartárs urak!

Van szerencsém minden kartársamnak és minden pinczér-egyleti tag uraknak Pandula Lajos ur következő nyilatkozatát, melyet jelenlétemben hangoztatott; nyilvánosságra hozni.

Azon csöcselék had, a mely magát pinczérnek nevezi, Miskolcra tartásak szerencsének, ha én Pandula Lajos anynyira lealázom magam és ügynökük akarok lenni. Ezen tisztelt ur az, kit a t. pinczér-egyleti elnökség és választmány az ügynöki állásra jelölt.

Többek nevében

Blayer Károly, főpinczér.

Tekintetes Szerkesztőség!

Kérjük becses lapjában egy néhány közleményünknek az igazság érdekében helyt adni kegyeskedjék.

Nem mulaszthatjuk el, hogy Diós-Győr város helyzetéről és belállapotairól az igen tisztelt nagyérdemű közönségnek ne értesítsük, hogy fogalmuk legyenek alkotmányos és fenhatósított törvényeink mellett

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

városunkban mily törvénytelen eljárások követték el városunk előjárói által.

Múlt év december 13-án a bíró és másod-bíró választásánál oly két egyen választott meg, kik az írás és olvasás mesterségében a műveltség oly alacsony fokán állanak, hogy saját fizetésükről szóló nyugtájukat saját erejükből és képességükből megírni nem képesek, bár az 1886. XXII. t.-cz. 34. §. e pontja világosan mondja, hogy írni, olvasni kell tudniok. Városunkban annál inkább szükségesnek, mert számot tevő nagy község megyénkben és oly zavaros helyzetben van, hogy rendbehozatalára nem abóól az egyénekből kellett volna választani, kik nagyobb részt a jelenlegi szegényes állapotokat megteremtették, mert hogy legyen bizalma és reménye a polgárságnak ily előzmények után, hisszük, aggodalmunk be is fog teljesülni, annál inkább, mert a jelenlegi bíró több éveken keresztül kezelte a közigazgatás pénzeit s többszöri felszólítás dacára sem számolt máig sem arról, ezekről van szó.

Első hivatalos fellépése is gyanusan kezdődék, a zsellér közbirtokosság birtoka kezelésére január 5-én egyszer kidoboltatta a kezelő választását, 375 zsellér nevében 24-én választottak kezelőt, dacára annak, hogy az eljárás jogossága ellen többen felszólaltak, mégis megválasztottak egy olyan egyént 13 szavattal 11 ellenében, kinek multja nem tiszta s mint volt városi pénztárnok ma is tegyelmi vizsgálat alatt van, csak azért, hogy az összeség teljes száma meg legyék.

Folytatása következik.

Diósgyőrött, 1894. január hó 9-én.

Heuzler István,
Tóth János,
Antal Károly,

id. Apalay István,
Molnár János,
Füer Sándor.

Van szerencsém, a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Horváth-utca 17-ik szám alatt**

● szabó-üzletet ●

nyitottam, hol is a legújabb szabás szerint **férfi- és gyermekruhák** minden felpróbálás nélkül, egyszeri mértékvetel után a legkényesebb ízlésnek megfelelően állíttatnak elő, t. megrendelőimnek a legjobb anyagot ajánlva, a lehető legjutányosabb árak számításával gyors és pontos szolgálat teljesítésével magamat nagyra becsült figyelmébe ajánlom

kiváló tisztelettel

Csató Lajos,

férfi szabó. 1-3

Csödtömeg eladás.

Vagyonbukott **Munk Ignác** miskolci vaskereskedő csödtömegéhez tartozó, leltározott árucikkek és bolti felszerelések, melyek a csödtömeg szerint 25182 frt 61 kr-ra becsültettek, a melyek beszerzési ára 30483 frt 28 kr-ban állapotított meg, a csödtömegmánya mai napon hozott határozata értelmében, ajánlati verseny mellett egy tömegben eladtnak. Venni szándékozók felhivatnak, hogy zárt ajánlataikat, melyekhez bánatpénzül a 25182 frt 61 kr. becsértéknek 10%-ja készpénzben mellékelendő,

1894. évi január hó 27-ig bezárólag

az alulírott tömeggondnoknak (lakik Miskolcon, Városháztér 26. sz. a.) benyújtani sziveskedjenek. A csödtömeg alulírott tömeggondnoknál megtekinthető, a ki kívánatra az eladás tárgyait is magmutatja. Az ajánlatok elfogadása, vagy el nem fogadása felett a választmány határoz. Ha nemesak ez összes árakra, hanem ezeknek a csödtömeg tételével megjelölendő egy részére is tételné ajánlat, ez esetben a csödtömegmánya fentartja jogát arra, hogy ezen részleges ajánlat elfogadása felett is határozzon. — **A részleges ajánlat is ellátandó a megfelelő leltári becsérték 10%-át tevő bánatpénzzel.**

A választmány a tett ajánlatok felett még az 1894. év január havában határoz. Azon ajánlattevő, kinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles a 10% bánatpénzen felül, a becsértéknek további 20%-át, az alulírott tömeggondnok kezéhez, az ajánlat elfogadása napjától számított 8 nap alatt készpénzben letenni, a megállapított vételár hátralékos részét pedig ugyanoda, az áruaktár átvételekor, — mely azonban 1894. évi április 1-én tul nem halasztható — lefizetni.

Vevőnek joga leendő a megvett árukat vagyonbukott volt üzleti helyiségében, 1894. évi április hó 30-ik napjáig bérfizetés nélkül kiarusítani.

Azon vevő, a ki ajánlata elfogadása dacára, fizetési kötelezettségének pontosan eleget nem tenne, bánatpénzt elveszti és ezenfelül az újabb ajánlati verseny folytán elért — esetleg csekélyebb összegű — vételár és az általa ajánlott ár közötti különbözetet a csödtömegnek 8 nap alatt megtéríteni köteles.

Vevő, kötelezettsége tekintetében, per esetén aláveti magát a sommas eljárásnak, s a csödtömeg által választandó bír. járásbírósság illetékességének, mely körülmény az ajánlatban nyíltan megemlítendő.

A csödtömegmánya fentartja magának a jogát, hogy ezen esetre, ha elfogadható ajánlat nem tétetnek, a csödtömegmánya akár újabb ajánlati verseny mellett, akár egyéb módon értékesíthesse.

Kelt Miskolcon, 1894. január 10-én.

Fodor Pál, ügyvéd, mint a Munk Ignác féle csödtömeg gondnoka.

Czeisler Adolf szállodája, kávéháza és sörcsarnoka.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a Terménycsarnok tekintetes elnökségétől engedélyt nyertem arra nézve, hogy a

Terménycsarnok diszes nagytermét

mellék helyiségeivel, estélyekre, bálókra és hasonczélú vigalmakra

esetről esetre átengedhessem.

Midőn tehát a n. é. közönség figyelmét e körülményre felhívom, legyen szabad reménylenem, hogy szolgálataim alkalomadtán igénybe fognak vétetni, kijelentvén, hogy mindent elkövetendek arra, hogy a n. é. közönség eddigi becses pártfogását pontos kiszolgálat és kedvező árak által jövőre is magammak biztosítsam.

A terem minden délelőtt 8—10 óráig megtekinthető.

1-3

Kitünő tisztelettel

CZEIZLER ADOLF szállodás.

Csödtömeg eladás.

Vagyonbukott **Altman József** miskolci lakos divatárú-kereskedő csödtömegmányaának f. 1894. év január hó 10-én tartott üléséből hozott határozata folytán, a csödtömegben 1—392. tételszám alatt beirt 8032 frt beszerzési és 3945 frt becsértékű **különféle divatárúk, szövetek, vásznak, koszorúk, szalagok és boltiberendezés egy tömegben való eladás útján** értékesíttetnek s felhivatnak venni szándékozók, hogy zárt ajánlataikat 400 frt bánatpénzzel f. év **január hó 22-ig** bezárólag alulírott tömeggondnok kezéhez küldjék meg.

A beérkezett ajánlatok el vagy el nem fogadása felett a csödtömegmánya lehetőleg 1894. év január 23-án határoz.

A választmány által elfogadott ajánlattevő köteles a vételár összegét, bánatpénze elvesztése terhe mellett, a vétel elfogadása napjától számított 48 óra alatt készpénzben lefizetni s a bolthelyiség kiürítése iránt 1894. január 31-ig intézkedni.

Miskolcz, 1894. január hó 11-én.

Bársony János,

ügyvéd, csödtömeggondnok, miskolci lakos.



Széchenyi-utca 109. sz.,

BERLINER I. Miskolcz,

a Takarékegylet házában.

13-3)

Kitünő, jó és hallatlan olcsó

finom vichszos vagy bagaria bőrczipő urak részére erős talppal párja	2.75-től 5.50-ig
egész könnyű Gems, Patent, borjubőr. vagy lakkos, uraknak, esetleg báli vagy salon	4.50 „ 6.50 „
Posztó, bőrrrel, czugos 3.50-től 5.50-ig, valódi oroszlakkal 4.50-től 6.50-ig. Posztó hosszúszerű eszímák, bőrrrel és lakkal	5.50 „ 12.— „
Női czugosezzipők zerge, patent vagy borjubőrből 10 izlésteljes formában erős talppal, hosszú szárral	2.75 „ 4.50 „
Női czugosezzipők finom Gems Glace, szép Lasins szalonlakkal, vagy oroszlakkal, avagy egész bőrből	3.50 „ 5.50 „
Női „ Posztó, bőrrrel 3 főtől 4.50-ig, finom posztó és valódi oroszlakkal	3.50 „ 5.50 „
Gyermek eszímák lakkal vagy lakk nélkül, ránczszal vagy anéjkül, 3 évtől 13 éves gyermekek részére	2.— „ 4.50 „
Finom Gráci katalpok 25 különböző formában a legújabb divat szerint	1.25 „ 4.25 „
„ Nyülszörű kemény és puha valódi angolkalapok	3.— „ 6.50 „
„ Téli plüs- és borsapák 25 válogatott izlésteljes formában feltűnő olcsón, nem különbben ingek, nyakkendők, bőrdöngők, gallérok, kézelők óriási választékban legolcsóbb árban kapható. — 1 Finom czilinder 4 frt.	

Széchenyi-utca 109. **BERLINER I, Miskolcz,** a Takarékegylet házában.